

SCHOLA

narzędzie i proces identyfikacji i oceny kompetencji
zdobytych przez studentów dzięki wolontariatowi(I01)
Lipiec 2017

Nr 2016-1-FR01-KA201-023866

www.schola-erasmus.eu

Wprowadzenie

Przedwczesne kończenie nauki (ESL – Early school leaving) stanowi przeszkodę dla wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Młodzi ludzie przedwcześnie kończący edukację i kształcenie nie unikną braków w umiejętnościach i kwalifikacjach oraz mierzenia się z nieustannymi, poważnymi problemami na rynku pracy. Najważniejszym wskaźnikiem w pomiarze tego zjawiska jest liczba młodych ludzi w wieku od 18 do 24 lat, którzy nie ukończyli szkoły średniej II stopnia, nie kształcili ani nie szkolili się, jak również stopa bezrobocia wśród osób przedwcześnie kończących naukę szkolną: 40% w porównaniu do 23-procentowego ogólnego bezrobocia wśród młodzieży w Europie. Dlatego też walka z przedwczesnym kończeniem nauki jest ważnym elementem procesu zwiększania szans młodych ludzi i wspierania inteligentnego, zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego integracji społecznej. Stała się ona jednym z głównych priorytetów krajów UE. Łączy w sobie działania prewencyjne i mediacyjne, skoncentrowane na zasadniczym celu: każdy młody człowiek powinien mieć szansę na zbudowanie swojej przyszłości, a tym samym – na życiowy sukces. Jest to kwestia bardzo ważna dla osiągnięcia spójności społecznej i sprawiedliwego systemu edukacji. Zaangażowanie wszystkich członków społeczności oświatowej, w ścisłym powiązaniu z lokalnymi władzami i profesjonalistami, powinno pozwolić na zaoferowanie alternatywnych rozwiązań dla każdej młodej osoby, która ma trudności w szkole.

W ramach walki z ESL oferowano dodatkowe zajęcia poza szkołą, przede wszystkim w wrażliwych obszarach miejskich, charakteryzujących się wysokim poziomem bezrobocia, samotnego rodzicielstwa i wysokim odsetkiem osób usuniętych ze szkół. Zaproponowano młodzieży różne rodzaje zajęć, umożliwiające im naukę języków, matematyki lub innych dyscyplin poprzez gry lub aktywność społeczną. Jako uzupełnienie szkoły dają one poczucie pewności siebie i nadzieję tym młodym ludziom, którzy w szkole mogą czuć się zagubieni i pozostawieni sami sobie. Działania te angażują różne profile "edukatorów": nauczycieli (w szkole); wolontariuszy i opłacanych profesjonalistów (poza szkołą). W rezultacie wdrożono różne, wzajemnie komplementarne podejścia pedagogiczne. Takie alternatywne podejście polega na ponownym zaangażowaniu młodych ludzi, potencjalnie napotykających trudności w szkole, w poszukiwaniu drogi powrotu do szkoły poprzez testowanie innych metod pedagogicznych z udziałem dorosłych (profesjonalistów w stowarzyszeniach lub władzach lokalnych), którzy nie powinni oceniać ich pracy, ale wspierać edukację otrzymaną w szkole. Taka "strategia okrężnej drogi" ma na celu wypełnienie luki między nauką formalną (w szkole) a nauką nieformalną i pozaformalną (poza szkołą).

Niniejszy materiał to pierwszy wynik pracy intelektualnej (IO1) zaprojektowany dla projektu Schola, którego celem jest stworzenie: narzędzia i metody dla edukatorów (IO1) – nauczycieli szkolnych i specjalistów (w stowarzyszeniach lub władzach lokalnych) poza szkołą – w celu wspierania ich umiejętności identyfikacji oraz oceny umiejętności i kompetencji nabytych lub rozwijanych przez młodzież w ramach wolontariatu, a tym samym wspierania ich pracy wśród młodzieży napotykającej trudności w szkole lub już mających za sobą przedwczesne ukończenie nauki (IO1); mentoringu dla nauczycieli (IO3), łączącego treści teoretyczne i praktyczne – wiedzę na temat przedwczesnego kończenia nauki (ESL) i proponowane strategie walki z nim; wyjaśnienie ról, jakie mają odgrywać różne profile edukatorów; przypomnienie różnych rodzajów uczenia się (formalne, pozaformalne, nieformalne); współdziałanie w terenie z różnymi profilami edukatorów (nauczyciele w szkole i profesjonaliści poza szkołą); przeniesienie doświadczenia zdobytego w pierwszym roku wśród profesjonalistów; w celu rozpowszechnienia informacji o duchu projektu Schola zostanie również opublikowana końcowa publikacja (IO3) wraz z wytycznymi dla każdego z wyników pracy intelektualnej.

1. Priorytety i cele projektu Schola

Trzy główne cele, które zamierzamy osiągnąć, to:

1. Lepsze szkolenie nauczycieli (praktyków w terenie) – zarówno nauczycieli szkolnych, jak i profesjonalistów pracujących w stowarzyszeniach i władzach lokalnych
2. Wspieranie edukatorów w łączeniu formalnego, pozaformalnego i nieformalnego uczenia się
3. Zaproponowanie oceny tego alternatywnego podejścia pedagogicznego

Trzy główne priorytety, którymi zamierzamy się zająć, to:

1. Działania prowadzone poza szkołą mogą mieć pozytywny wpływ na uczniów/studentów, zwłaszcza tych potencjalnie zagrożonych przedwczesnym ukończeniem nauki (ESL) ze względu na sytuację osobistą i społeczną – rodzice w trudnej sytuacji społecznej lub ekonomicznej i/lub obcego pochodzenia i doświadczający związanych z tym trudności językowych (priorytet 1).
2. Wolontariat może być tym rodzajem działalności, który ponownie zaangażuje ten profil uczniów/studentów w naukę szkolną, a zatem może on usprawnić edukację sprzyjającą integracji (priorytet 2).
3. Aktywność pozalekcyjna, taka jak wolontariat, może mieć bardzo pozytywny wpływ pod warunkiem, że nauczyciele (w szkole) i edukatorzy (poza szkołą) są w stanie współpracować i zostali przeszkoleni w kierunku wspierania rezultatów uczenia się, związanych z tymi działaniami (priorytet 3)

Konteksty europejskie i krajowe

Z punktu widzenia zapotrzebowania na umiejętności w XXI wieku, ukierunkowane programy koncentrujące się na "twardych" umiejętnościach akademickich – przy jednoczesnym niedocenianiu "miękkich" kompetencji związanych z uczeniem się i umiejętnościami społecznymi – stwarzają ryzyko powstania nowej luki edukacyjnej. Projekt Schola ma na celu podkreślenie umiejętności miękkich i społecznych, jakie mają zdobywać uczniowie/studenti. Zaangażowanie edukatorów łączących różne profile – nauczycieli w szkole, wolontariuszy i pracowników socjalnych poza szkołą – jest z tej perspektywy niezbędne. Chociaż czynniki prowadzące do przedwczesnego kończenia nauki różnią się w zależności od kraju, w oparciu o zalecenie Rady z 2011 r. w sprawie polityk mających na celu ograniczenie zjawiska ESL, przyczyny nieskutecznych polityk można sprowadzić do trzech typowych braków: braku kompleksowej strategii; braku formułowania polityki w oparciu o dowody; niedostateczna prewencja i wczesna interwencja. Dlatego główne zagadnienia programu Schola to: wspieranie szkół w podejmowaniu problemu ESL i nierówności szans oraz w pracy z ogółem uczniów od najniższego do najwyższego poziomu spektrum akademickiego; uznanie, że działania realizowane poza szkołą mogą mieć pozytywny wpływ na uczniów/studentów, zwłaszcza tych potencjalnie zagrożonych przedwczesnym ukończeniem nauki (ESL) ze względu na sytuację osobistą i społeczną.

Zespół europejski

Collège Blaise Pascal (Francja)- <http://monCollege.essonne.fr>

Iriv conseil (Francja)- <http://www.iriv.net>

KdG (Belgia)- <http://www.kdg.be>

UNIPG (Włochy)- <http://www.unipg.it>

UJ (Polska)- <http://www.uj.edu.pl>

ZRC-SAZU (Słowenia)- <http://www.zrwww.zrc-sazu.si>

2. Zwalczenie zjawiska przedwczesnego kończenia nauki

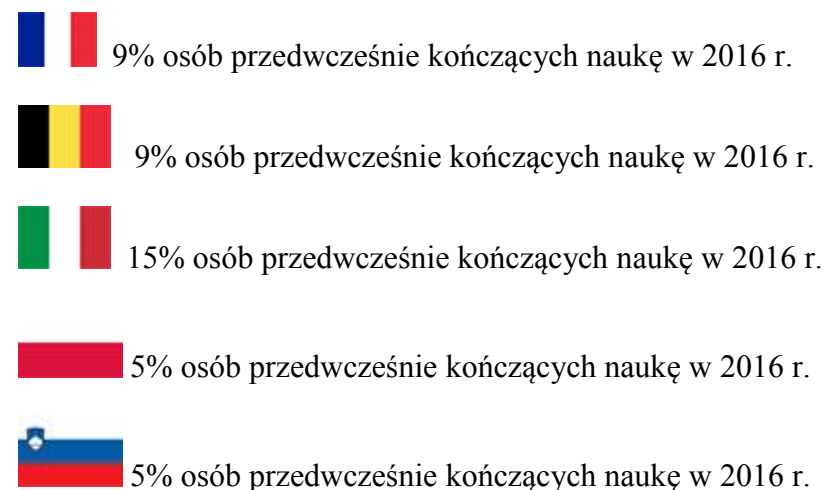
Redukcja zjawiska ESL do mniej niż 10% do 2020 r. jest kluczowym elementem dla osiągnięcia głównych celów strategii Europa 2020 i jednym z pięciu punktów odniesienia dla strategicznych ram współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia (KE, 2011b). Wysoki wskaźnik ESL hamuje realizację programów uczenia się przez całe życie, stanowi również przeszkodę dla inteligentnego i sprzyjającego integracji rozwoju społecznego Europy, ponieważ zwiększa on ryzyko bezrobocia, ubóstwa i wykluczenia społecznego. W konsekwencji zjawisko ESL oznacza marnowanie zarówno indywidualnych szans życiowych, jak potencjału społecznego i gospodarczego (Komisja Europejska, 2011c).

Powody przedwczesnego kończenia nauki są wysoce zindywidualizowane (Komisja Europejska, 2011c). Mimo że niemożliwe jest ustalenie jednego "profilu" osób przedwcześnie kończących naukę czy wyczerpującej listy przyczyn prowadzących do niepowodzeń w szkole – ESL jako zjawisko społeczne ma pewne wzorce (KE, 2011c). Eksperti UE określili 7 głównych cech osób wczesnie porzucających naukę. Na ogół jest bardziej prawdopodobne, że: pochodzą one ze środowisk ubogich, znajdujących się w niekorzystnej sytuacji społecznej i / lub z niskim wykształceniem; pochodzą z nieuprzywilejowanych mniejszości (takich jak Romowie lub inne mniejszościowe grupy etniczne) lub ze środowisk migracyjnych; należą do grup szczególnie wrażliwych, takich jak młodzież z publicznych ośrodków opiekuńczych, nastoletnie matki oraz niepełnosprawni fizycznie i umysłowo lub osoby o innych specjalnych potrzebach edukacyjnych (SEN); są one zmuszone do dokładania się do dochodów rodziny lub przejmowania obowiązków dorosłych, np. rodzicielstwa lub opieki nad członkami rodziny; mają historię przerw w nauce szkolnej, długotrwałej absencji, wagarowania lub relegowania; osiągały słabe wyniki w szkole i brak im wystarczającej sprawności przyswajania edukacji; często zmieniają miejsce zamieszkania lub szkołę.

Punktem centralnym podkreślanym przez Komisję Europejską jest oczywisty związek między statusem społeczno-ekonomicznym a ryzykiem ESL. Dla zaproponowania odpowiedniej polityki publicznej i zwiększenia szans na sukces w szkole dla wszystkich, a nie po prostu dla mniejszości, ważne jest zrozumienie, dlaczego niektórzy uczniowie mogą zostać wykluczeni ze szkoły. Od 2000 r. najważniejszym pytaniem stawianym decydentom w dziedzinie edukacji jest "Co powinni wiedzieć uczniowie, aby stali się wykształconymi obywatelami?"

Informacje statystyczne

W 2016 r. średnio 10,7% młodych ludzi (w wieku 18-24 lat) w 28 krajach UE stanowiły osoby wczesnie kończące naukę i szkolenie, innymi słowy takie, które ukończyły co najwyżej gimnazjum (niższą szkołę średnią) i w ciągu czterech tygodni poprzedzających badanie nie podjęły dalszej edukacji czy szkolenia. Terminy "osoby wczesnie kończące naukę" oraz "osoby wczesnie kończące naukę i kształcenie" są używane zamiennie. Wśród państw członkowskich UE odsetek osób wczesnie kończących naukę w 2016 r. wahał się od 2,8% w Chorwacji (mała wiarygodność) do 19,6% na Malcie.

Źródło: Eurostat, maj 2017 r. – *Osoby przedwcześnie kończące naukę, z: Edukacja i kształcenie*

3. Wolontariat – definicja i treść

Definicja wolontariatu obejmuje pięć wymiarów:

- działanie musi być wykonywane z własnego wolnego wyboru (idea wolności);
- jest niewynagradzana lub bezpłatna, oznacza to, że nie wiąże się z żadnym wynagrodzeniem (idea nieodpłatności, bezinteresowności);
- korzystać na tym ma nie tylko dana osoba lub jego/jej rodzina, jest to "dar dla kogoś obcego" (idea altruizmu);
- odbywa się zwykle w ramach zorganizowanych lub formalnych (idea działalności nienastawionej na zysk, w odróżnieniu od działalności komercyjnej);
- działania prowadzone jest dla powszechnego dobra, a nie w interesie małej grupy ludzi (idea powszechnego/wspólnego dobra).

Definicja ta jest zwykle przedstawiana tak samo w całej Europie.

Każdy może być wolontariuszem, jest to część podstawowych praw i wolności, ściśle związana z prawem do zrzeszania się i zgromadzeń.

Wolontariuszami mogą być ludzie młodzi – w tym małoletni, którzy muszą mieć upoważnienie swojego opiekuna prawnego do czasu ukończenia 16 lat – co jest powszechnie obowiązującym wiekiem uprawniającym do podjęcia pracy w Europie. Odpowiada on czasowi zakończenia kształcenia obowiązkowego.

Nie wymaga się żadnych konkretnych umiejętności, ale może być wymagane szkolenie, jeśli wolontariusz pracuje z trudną grupą odbiorców, takich jak byli przestępcy, osoby cierpiące na depresję lub dotknięte uzależnieniami (alkoholizm, narkotyki itp.).

Źródło: Halba B (2003). Bénévolat & volontariat en France et dans le monde, Paris: La Documentation française

Informacje statystyczne

Podręcznik Międzynarodowej Organizacji Pracy definiuje wolontariat jako: pracę nieodpłatną i nieobowiązkową; czas nieodpłatnie poświęcany przez osoby na czynności wykonywane bądź przez organizację, bądź bezpośrednio na rzecz innych osób spoza gospodarstwa domowego wolontariusza/ki lub członków jego/jej rodziny." Wolontariat jest zatem: formą pracy; tzn. wytwarza coś wartościowego; nieobowiązkowy; tzn. podejmowany jest dobrowolnie; nieodpłatny, choć mogą być dozwolone niektóre formy zwrotu wydatków; prowadzony przez organizacje lub świadczony bezpośrednio na rzecz innych osób, o ile nie należą one do gospodarstwa domowego wolontariusza/ki lub członków jego/jej rodziny. *Źródło: Center for Civil Society Studies, Johns Hopkins University, 2014.*

 około 13 mln wolontariuszy we Francji (2016 r.) – **20% całkowitej populacji** – 25% osób w wieku + 16 lat w 2016 r.

 około 1,8 mln wolontariuszy w Belgii (2014) – **19,4%** populacji – w wolontariat angażuje się 1 na 5 Belgów

 około 7,5 mln wolontariuszy we Włoszech (2014) – **12,5%** ludności – w wolontariat angażuje się około 1 na 8 Włochów

 około 7 mln wolontariuszy w Polsce (2014) – **19%** populacji – w wolontariat angażuje się 1 na 5 Polaków

 96.822 wolontariuszy w Słowenii (2015) – w wolontariat angażuje się około **5%** Słoweńców, są to głównie osoby starsze

4. Podejście kompetencyjne

Każdy obywatel będzie potrzebował szerokiej gamy kluczowych kompetencji, aby elastycznie dostosowywać się do szybko zmieniającego się świata, pełnego wzajemnych wewnętrznych połączeń.

Edukacja w swym podwójnym – społecznym i ekonomicznym – wymiarze ma do odegrania zasadniczą rolę polegającą na zapewnieniu nabycia przez obywateli Europy kompetencji kluczowych koniecznych do elastycznego dostosowywania się do takich zmian. Kompetencje zostały w niniejszym dokumencie zdefiniowane jako odpowiednie do danego kontekstu połączenie wiedzy, umiejętności i postaw.

Kompetencje kluczowe to te, których każda jednostka potrzebuje do samorealizacji i rozwoju osobistego, bycia aktywnym obywatelem, integracji społecznej i zatrudnienia.

Główne cele Europejskich Ram Odniesienia to:

- 1) określenie i zdefiniowanie kompetencji kluczowych koniecznych do osobistej samorealizacji, bycia aktywnym obywatelem, spójności społecznej i uzyskania szans na zatrudnienie w społeczeństwie opartym na wiedzy;
- 2) wspieranie działań państw członkowskich zmierzających do zapewnienia młodym ludziom po zakończeniu kształcenia i szkoleń kompetencji kluczowych w stopniu przygotowującym ich do dorosłego życia i stanowiącym podstawę dla dalszej nauki i życia zawodowego, oraz zapewnienia dorosłym możliwości rozwijania i aktualizowania ich kompetencji kluczowych w ciągu całego życia;
- 3) dostarczenie twórcom polityk, instytucjom edukacyjnym, pracodawcom oraz osobom uczącym się narzędzia referencyjnego na poziomie europejskim w celu ułatwienia starań – na szczeblu krajowym i europejskim – na rzecz osiągnięcia wspólnie uzgodnionych celów
- 4) zapewnienie ram do dalszych działań na poziomie Wspólnoty, zarówno w kontekście programu roboczego „Edukacja i szkolenia 2010”, jak i w ramach wspólnotowych Programów Edukacji i Kształcenia

8 kompetencji kluczowych – ramy europejskie (UE, 2006)

Umiejętności **podstawowe** i **przekrojowe** zostaną zidentyfikowane i ocenione na podstawie doświadczenia nabytego przez młodzież napotykaną trudności w szkole w drodze wolontariatu powiązanego z umiejętnościami i kompetencjami wymaganymi w szkole.

- 1- **Porozumiewanie się w języku ojczystym** - zdolność wyrażania i interpretowania pojęć, myśli, uczuć, faktów i opinii zarówno w formie ustnej jak i pisemnej (słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie),
- 2- **Porozumiewanie się w językach obcych** - umiejętność rozumienia, wyrażania i interpretowania pojęć, myśli, uczuć, faktów i opinii zarówno w formie ustnej jak i pisemnej (słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie) w innym języku
- 3- **Matematyka i podstawowe kompetencje naukowo-techniczne** - umiejętność rozwijania i stosowania myślenia matematycznego w celu rozwiązywania problemów w codziennych sytuacjach.
- 4- **Kompetencje cyfrowe** - swobodne i krytyczne korzystanie z technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) w pracy, wypoczynku i komunikacji.
- 5- **Umiejętność uczenia się** - zdolność konsekwentnego i wytrwałego uczenia się, organizowania własnego procesu uczenia się, w tym poprzez efektywne zarządzanie czasem i informacjami, zarówno indywidualnie, jak i w grupach
- 6- **Kompetencje społeczne i obywatelskie** - umiejętności i zachowania osobiste, interpersonalne i międzykulturowe, które umożliwiają jednostkom skuteczny i konstruktywny udział w życiu społecznym i zawodowym,
- 7- **Inicjatywność i przedsiębiorczość** - zdolność jednostki do wcielania pomysłów w czyn - kreatywność, innowacyjność i podejmowanie ryzyka, a także zdolność do planowania przedsięwzięć i prowadzenia ich dla osiągnięcia zamierzonych celów
- 8- **Świadomość i ekspresja kulturowa**: Docenianie znaczenia twórczego wyrażania idei, doświadczeń i uczuć za pośrednictwem szeregu środków wyrazu, w tym muzyki, sztuk teatralnych, literatury i sztuk wizualnych.

B- Związek między kompetencjami kluczowymi, kompetencjami wymaganymi w szkole i kompetencjami nabytymi przez wolontariusza

Kompetencje kluczowe	Kompetencje dla roli ucznia / studenta	Kompetencje dla roli wolontariusza
Porozumiewanie się w języku ojczystym	Zasadnicza umiejętność podstawowa: czytanie i pisanie Nauka języka narodowego / ojczystego może wyglądać inaczej (uczniowie ze środowisk migracyjnych)	Możliwość udzielenia odpowiedzi na pytania zadawane przez publiczność stowarzyszenia zarówno w formie ustnej, jak i pisemnej
Porozumiewanie się w językach obcych	Zasadnicza umiejętność podstawowa: znajomość języka Nauka języka obcego (angielski dla większości krajów europejskich, inny język dla Anglików)	Umiejętność wytłumaczenia "obcym osobom", jaki jest główny cel stowarzyszenia, jego działalność i jej wyniki...
Kompetencje matematyczne i podstawowe kompetencje naukowo-techniczne	Zasadnicza umiejętność podstawowa: liczenie Matematyka od poziomu szkoły podstawowej wzwyż	Umiejętność sporządzenia budżetu, bilansu, zebrania danych finansowych dotyczących stowarzyszenia (zasoby/wydatki)
Kompetencje informatyczne	Zasadnicze umiejętności podstawowe w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) Dostęp do komputera począwszy od szkoły podstawowej	Umiejętność stworzenia strony internetowej Stowarzyszenia czy webloga w celu zwiększenia kontaktu z odbiorcami
Umiejętność uczenia się	Umiejętność uczenia się wspiera wszystkie czynności związane z nauką	Umiejętność wytłumaczenia innym wolontariuszom zadań do wykonania, tworzenia wszelkich dokumentów wyjaśniających treść misji
Kompetencje społeczne i obywatelskie	Niektóre działania "opcjonalne" mają na celu podkreślenie wspólnej pracy związanej z "edukacją społeczną i obywatelską".	Umiejętność podnoszenia świadomości opinii publicznej na temat konkretnego problemu w społeczeństwie Zdolność obrony swojego zdania w danej sprawie
Inicjatywność i przedsiębiorczość	Wszelkie działania mające na celu rozwijanie krytycznego myślenia, kreatywności, inicjatywy, rozwiązywania problemów, oceny ryzyka, podejmowania decyzji i konstruktywnego zarządzania	Umiejętność tworzenia i realizacji działań w stowarzyszeniu Umiejętność utworzenia własnego stowarzyszenia
Świadomość i ekspresja kulturowa	Większość działań twórczych, takich jak malarstwo, rysunek, teatr, muzyka itp.	Umiejętność wyrażenia odmiennej perspektywy Umiejętność angażowania różnych kultur

C- narzędzie i proces - metoda zwalczania zjawiska ESL dzięki doświadczeniu działań wolontaryjnych

Wprowadzenie- Pedagogiczny punkt widzenia, wartości, szczegóły podejścia kształtującego

Krok zero: przedstawienie roli wolontariatu

- Cel: Samoświadomość, zaufanie uczniów
- Cel: Uświadomienie roli wolontariatu
- Ocena wstępna
 - o Co wiem przed rozpoczęciem wolontariatu?
 - o Kim jestem? Moje kompetencje?
 - Języki
 - Umiejętności praktyczne
 - Kompetencje społeczne...
- Narzędzia: scenariusze
- Zalecenie dla nauczycieli: włączenie uczniów w proces podejmowania decyzji o wyborze działań wolontaryjnych. Zapytaj ich, co chcą robić.

Cykl: Cykl ten jest dynamiczny. W zależności od sytuacji niektóre kroki można łączyć.

1. Krok pierwszy: doświadczenie zdobyte przez młodych ludzi

a. Działania

- i. Co
- ii. gdzie
- iii. dlaczego

2. Krok drugi: refleksja nad działaniem

- a. Zastanawiamy się nad tym codziennie! **Zapamiętuj** osiągnięcia uczniów!
 - i. Sugestia: wykorzystanie dowolnych materiałów lub metod preferowanych przez młodzież (telefon, zdjęcia, dziennik, sieci społecznościowe itp.) jako metoda zapisu ich doświadczenia.
- b. **Uczucia:** ubieranie emocji w słowa (frustracja, wątpliwości, szczęście...)
 - i. Wprowadzenie: język potrzebny do refleksji i mówienia o emocjach nie jest językiem pospolitym.
 - ii. Kwestionariusz do wykorzystania w dialogu. Zadawajcie pytania sobie nawzajem! Co dwie głowy, to nie jedna!
 - iii. Lista słów, których można użyć
 - iv. Zdjęcia

- c. Wyniki działań wolontaryjnych
- d. Czynniki, które miały wpływ na działania uczniów
 - i. Wewnętrzne (umiejętności, emocje itp.)
 - ii. Zewnętrzne (środowisko materialne, otoczenie społeczne itp.)

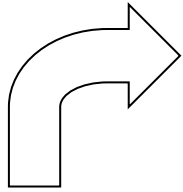
3. Krok trzeci: wyrażenie i ocena doświadczenia pod względem kompetencji

- a. Samoocena dokonywana przez uczniów
 - i. Jaka jest moja mocna strona?
 - ii. Jestem dumny/a z.....
 - iii. Mogę to wykorzystać..... (kompetencje) w szkole
- b. Ocena POZYTYWNA dokonywana przez nauczycieli
 - i. Dlaczego: uznawanie i definiowanie osiągniętych kompetencji.
 - ii. W jaki sposób: przez wskazanie pozytywnych działań, umiejętności i kompetencji.
 - iii. Powiązanie z programem nauczania w szkole.

4. Krok czwarty: opracowanie planu działania

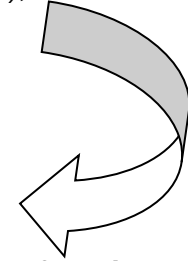
- a. Co
 - i. Co jest celem dla uczniów jako grupy / jako jednostek?
 - ii. Jakie działania zostaną podjęte?
- b. Dlaczego
 - i. Jakie kompetencje będą rozwijane / doskonalone?
 - ii. W jaki sposób poprawią one moje umiejętności/ możliwości w szkole?
- c. Jak
 - i. W jakim czasie?
 - ii. Z wykorzystaniem jakich zasobów?
 - iii. Jakiego rodzaju przeszkody
- d. Gdzie

Krok pierwszy – doświadczenie zdobyte przez młodych ludzi dzięki wolontariatowi

szczegółowe omówienie z młodzieżą zadań i misji wykonanych w ramach działań wolontaryjnych
główny warunek: działanie trwało przez co najmniej 6 miesięcy do roku
regularnie (co tydzień lub co miesiąc)

5 głównych cech charakterystycznych: swobodny wybór (wolność), nieodpłatne (nienastawione na zysk),
podejmowane dla innych (altruizm), w ogólnym celu (dla Wspólnoty)
w ramach struktury nienastawionej na osiągnięcie zysku (stowarzyszenie, władze lokalne, kościoł...)

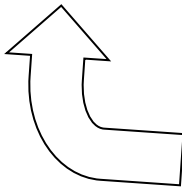

krok czwarty – opracowanie planu działania

Wypełnienie luki między nauką formalną (w szkole)
a nauką nieformalną i pozaformalną (poza szkołą)

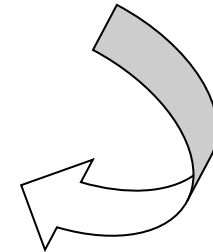
krok drugi – refleksja nad działaniem

gromadzenie informacji zwrotnych na temat osiągniętych rezultatów lub jakichkolwiek wymiernych wyników
próba identyfikacji i analizy uczuć i myśli po tym nowym doświadczeniu

krok trzeci – ocena kompetencji

- Poziom podstawowy – potrafię, jeśli wspiera mnie edukator
- Poziom zbiorowy – potrafię, jeśli jestem w grupie
- Poziom autonomiczny – potrafię sam/a
- Poziom specjalistyczny – potrafię wytłumaczyć innym / mogę kogoś nauczyć

Analiza SWOT

Mocne strony

- umiejętność zdefiniowania doświadczenia wolontaryjnego
- umiejętność wyrażania doświadczeń wolontaryjnych w zakresie kompetencji
- umiejętność wspierania młodzieży w zajęciach pozaszkolnych poprzez innowacyjne podejście pedagogiczne
- umiejętność wspierania młodzieży w celu zwiększenia ich pewności siebie i zdobycia wiedzy i kompetencji w nieformalnych ramach
- umiejętność szkolenia młodzieży w zakresie wolontariatu i tym samym wzmacnianie wolontariatu dla wszystkich

Szanse

- przeszkolenie w zakresie podejścia kompetencyjnego z wykorzystaniem odpowiednich istniejących ram, takich jak 8 kompetencji kluczowych
- umiejętność rozpoznawania i oceny nauki formalnej, pozaformalnej i nieformalnej
- umiejętność wypełnienia luki między nauką formalną (zdobytą w szkole) a nauką nieformalną i pozaformalną (zdobytą poza szkołą)
- umiejętność współpracy z profesjonalistami poza szkołą (dla nauczycieli) lub wewnątrz szkoły (dla profesjonalistów w stowarzyszeniach i władzach lokalnych)
- możliwość wymiany doświadczeń zawodowych dla dobra młodzieży
- możliwość przyczynienia się do zwalczania zjawiska ESL w miejscu jego występowania

Słabe strony

- osoby przedwcześnie porzucające naukę najtrudniej jest zaangażować w działalność wolontaryjną
- niektórzy młodzi ludzie uważają, że wolontariat nie jest dla nich, a dla osób starszych, wykształconych, osób po studiach lub już mających zawód.
- brak motywacji młodzieży, która nie jest zainteresowana zajęciami pozaszkolnymi
- niektórzy młodzi ludzie nie są zainteresowani doświadczeniem wolontariatu, woleliby działania «płatne»
- niektórzy młodzi ludzie nie rozumieją związku między wiedzą i kompetencjami wymaganymi w szkole a wiedzą i kompetencjami zdobytymi w ramach działania wolontaryjnego
- wielu młodych ludzi ma podejście krótkoterminowe

Zagrożenia

- nauczanie obowiązkowe nie wygląda tak samo w poszczególnych krajach, a profil studentów/uczniów, których ono dotyczy, jest zbyt niejednorodny
- nowatorskie podejście oferowane przez Scholę nie jest brane pod uwagę w ogólnej ocenie nauczycieli (w szkole) ani edukatorów (poza szkołą)
- związek między nauką formalną a nieformalną i pozaformalną nie jest oczywisty i łatwy do zrozumienia ani zastosowania na ścieżce zawodowej
- nie bierze się pod uwagę wsparcia udzielanego młodzieży poza szkołą, ponieważ szkoła nie jest wystarczająco otwarta na podejście pedagogiczne, które nie jest bezpośrednio związane z obowiązkowym programem nauczania, jaki ma być realizowany przez uczniów

